

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/179/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715217286
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6715217286.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobkyne D. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXXX/XX, XXX XX L., zastúpenej splnomocneným zástupcom N. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXXX/XX, XXX XX L., proti žalovanému E. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. L. XXX/X, XXX XX V., právne zastúpenému N. D. M. X., so sídlom N. U. I. L. XX, XXX XX V., o zaplatenie sumy 14.979,36 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 14C/449/2015-272 zo dňa 25.06.2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v I.,III. a IV. výroku **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalobkyni od žalovaného nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 12.255,84 Eur s úrokom z omeškania, počítaným vo výške
8,75 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.01.2013 do zaplatenia,
5,75 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.02.2013 do zaplatenia,
5,75 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.03.2013 do zaplatenia,
5,75 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.04.2013 do zaplatenia,
5,50 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.05.2013 do zaplatenia,
5,50 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.06.2013 do zaplatenia,
5,50 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.07.2013 do zaplatenia,
5,50 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.08.2013 do zaplatenia,
5,50 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.09.2013 do zaplatenia,
5,50 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.10.2013 do zaplatenia,
5,25 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.11.2013 do zaplatenia,
5,25 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.12.2013 do zaplatenia,
5,25 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.01.2014 do zaplatenia,
5,25 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.02.2014 do zaplatenia,
5,25 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.03.2014 do zaplatenia,
5,25 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.04.2014 do zaplatenia,
5,25 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.05.2014 do zaplatenia,
5,15 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.06.2014 do zaplatenia,
5,15 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.07.2014 do zaplatenia,
5,15 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.08.2014 do zaplatenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.09.2014 do zaplatenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.10.2014 do zaplatenia,

5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.11.2014 do zaplattenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.12.2014 do zaplattenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.01.2015 do zaplattenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.02.2015 do zaplattenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.03.2015 do zaplattenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.04.2015 do zaplattenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.05.2015 do zaplattenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.06.2015 do zaplattenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.07.2015 do zaplattenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.08.2015 do zaplattenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.09.2015 do zaplattenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.10.2015 do zaplattenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.11.2015 do zaplattenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.12.2015 do zaplattenia,
do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (prvý výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok), žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64 %, ktorú je jej žalovaný povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania (tretí výrok) a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť H. Z. na K. A. H. V. H.k v sume 735,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (štvrtý výrok).

1.1 Z jeho dôvodov vyplýva, že vychádzal z ust. §657, §658, §34, §35 ods.1, 2, §100 ods.1, 2, §559 ods.1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj len „OZ“); konštatoval, že žalobkyňa sa domáhala voči žalovanému zaplattenia sumy 14.979,36 Eur s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania ako plnenia zo zmluvy o pôžičke, uzatvorenej medzi ňou a žalovaným dňa 21.05.2003, ktorej predmetom je bezúročné prenechanie (požičanie sumy vo výške 61.275,97 Eur /1.846.000,- Sk/) žalovanému na dobu 15 rokov, pričom svojím podpisom žalovaný potvrdil prevzatie tejto sumy pôžičky a súčasne sa ju zaviazal vrátiť v mesačných splátkach po 340,44 Eur (10.256,- Sk) so splatnosťou ku 15. dňu príslušného mesiaca až do 20.05.2018 na účet žalobkyne žalovaným. Žalovaný až do 13.04.2012 riadne a včas plnil svoj záväzok, vyplývajúci mu z tejto zmluvy, o čom svedčia výpisy z účtu žalobkyne z roku 2011 a z prvých štyroch mesiacov roku 2012. Poslednú splátku zaplatil dňa 13.04.2012, po tomto dátumu už na pôžičku nezaplatil žiadnu sumu. Za obdobie od mája 2012 do decembra 2015 tak nezaplatil celkom 44 splátok po 340,44 Eur, čo spolu predstavuje 14.979,36 Eur (44 x 340,44); žiadala zaplatiť tieto splatné splátky pôžičky ku dňu podania žaloby na súd (28.12.2015) spolu s úrokom z omeškania z jednotlivých omeškaných splátok.

1.2 Okresný súd žalobe vyhovel platobným rozkazom č.k. 14C/449/2015-56 zo dňa 30.03.2016, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto uznesením č.k. 14C/449/2015-67 zo dňa 18.10.2016 okresný súd tento platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil.

1.3 Po vykonanom dokazovaní vychádzal okresný súd zo skutkového stavu, že žalobkyňa dňa 21.05.2003 uzatvorila so žalovaným písomnú zmluvu o pôžičke v zmysle §657 a nasl. OZ, na základe ktorej mu požičala dňom jej podpísania peňažné prostriedky v sume 61.275,97 Eur (1.846.000,- Sk) na dobu 15 rokov; pôžička mala byť poskytnutá ako bezúročná a žalovaný sa ju zaviazal vrátiť do 20.05.2018 v mesačných splátkach po 340,44Eur (10.256,- Sk) so splatnosťou vždy do 15. dňa v mesiaci na účet žalobkyne. Podpis žalovaného na zmluve o pôžičke je úradne osvedčený; týmto listinným dôkazom žalobkyňa preukázala, že medzi ňou a žalovaným vznikol záväzkový právny vzťah, založený zmluvou o pôžičke, ktorej existenciu potvrdzujú strany sporu a preukazujú aj listinné dôkazy.

1.4 Žalobkyňa a žalovaný v čase poskytnutia pôžičky žili spolu 6 rokov v spoločnej domácnosti ako druh a družka (od roku 2002 do roku 2008). Žalovaný nepoprel tvrdenia žalobkyne o tom, že mu pôžičku poskytla a že ju požiadala o pôžičku za účelom dofinancovania jeho podnikania; potvrdil aj pravosť listiny zmluvy o pôžičke zo dňa 21.05.2003, avšak poprel sumu, ktorú mu žalobkyňa podľa tejto zmluvy poskytla: nie 1.846.000,-Sk (61.275,97Eur) ale len 1.100.000,-Sk (36.513,31Eur).

1.5 Okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že žalobkyňa, ako spolužijúca osoba so žalovaným, chtiac mu pomôcť, požiadala o poskytnutie hypotekárneho úveru vo výške 1.200.000,-Sk (39.832,70 Eur) so zriadením záložného práva na rodinný dom svojich rodičov, ktorý od nich odkúpila, pričom sa banke zaviazala vrátiť spolu s úrokmi v lehote 15 rokov sumu 61.275,97Eur (1.846.000,-Sk). Po vyplatení finančných prostriedkov vo výške 1.200.000,-Sk bankou na účet žalobkyne tieto previedla na účet žalovaného v celej výške. Žalovaný, aby nevystavil žalobkyňu riziku, inicioval spísanie zmluvy o pôžičke, ktorá je predmetom sporu; finančné prostriedky na splácanie uvedeného úveru (pôžičky) vo výške 340,44 Eur zasielal mesačne až do 13.04.2012; od tej doby nezaplatil žalobkyni žiadnu splátku.

1.6 Žalovaný v spore tvrdil, že žalobkyňa nepreukázala súdu poskytnutie pôžičky vo výške 1.200.000,-Sk, uznal, že mu poskytla len 1.100.000,-Sk, pretože sumu 100.000,-Sk dali matke žalobkyne; navrhol na preukázanie svojho tvrdenia vykonať dôkaz jej svedeckou výpoveďou. Tento dôkaz však nemohol súd vykonať, pretože matka žalobkyne medzičasom zomrela. Žalovaný tiež navrhol ako dôkaz vyžiadať správu od peňažného ústavu X. Y., Y. na preukázanie tvrdenia žalobkyne ohľadom prevedenia finančných prostriedkov vo výške 1.200.000,-Sk z účtu žalobkyne na účet žalovaného; hoci banka túto skutočnosť nepotvrdila (správa zo dňa 20.03.2019), žalovaný nepreukázal, že mu na pôžičke bola vyplatená len suma 1.100.000,-Sk, naopak žalobkyňa preukázala listinnými dôkazmi, že žalovanému poskytla pôžičku v ňou tvrdenej výške.

1.7 Zmluva o pôžičke nemusí byť pre svoju platnosť uzatvorená v písomnej forme, postačí ústna forma; pri peňažnej pôžičke je možné v zmysle §658 OZ dohodnúť úroky. I keď z obsahu zmluvy o pôžičke sa javí, že mala byť poskytnutá bezúročne, uvedené nezodpovedá prejavu vôle obidvoch strán pri jej uzatvorení: medzi žalobkyňou a žalovaným nebolo sporné, že žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobkyňi nielen ňou reálne vyplatené finančné prostriedky, ale aj úroky, zodpovedajúce zmluvným úrokom hypotekárneho úveru, ktoré sa zaviazala žalobkyňa zaplatiť banke. Túto skutočnosť obaja účastníci zmluvy potvrdili: žalovaný v čestnom prehlásení zo dňa 09.01.2019 uviedol, že súhlasil s tým, aby do zmluvy o pôžičke bola uvedená ako požičiavaná suma 61.275,97Eur (1.846.000,-Sk), ktorá mala pokrývať celý dlh žalobkyne voči banke z jej úveru, vrátane úrokov banky, platných v čase podpisu hypotekárneho úveru žalobkyňou. Túto skutočnosť potvrdzujú aj podmienky, dojednané v zmluve o pôžičke, ktoré korešpondujú s podmienkami splácania hypotekárneho úveru, pokiaľ ide o splatnosť aj výšku mesačnej splátky 340,44 Eur (10.256,-Sk), v ktorej bol zahrnutý aj úrok z úveru.

1.8 Z prejavu vôle obidvoch strán potom vyplýva, že žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobkyňi pôžičku v nielen reálne vyplatených finančných prostriedkoch, ale aj úroky, celkovo vo výške 61.275,97Eur (1.846.000,-Sk). Podporne túto skutočnosť potvrdzuje aj I., na základe ktorej spoločnosť D., v zastúpení konateľom E. J., t.j. žalovaným (teraz spoločnosť U. N.), pristúpila v plnom rozsahu k záväzku zo zmluvy o pôžičke popri pôvodnom dlžníkovi (t.j. žalovanom) v sume 61.275,97Eur (1.846.000,-Sk).

1.9 Pre záväzok žalovaného zo zmluvy o pôžičke voči žalobkyňi potom nie je významné, ako žalobkyňa hypotekárny úver splácala po tom, ako žalovaný prestal splácať pôžičku, ani to, koľko uhradila na hypotekárny úver pri jeho predčasnom splatení, keďže žalobkyňa po tom, ako banka pristúpila k dražbe predmetu zálohu (rodinnému domu rodičov) si zabezpečila refinancovanie hypotekárneho úveru iným úverom, ktorú skutočnosť žalovaný v konaní nepoprel.

1.10 Žalobkyňa uplatnila v spore nárok na zaplatenie 44 mesačných splátok pôžičky po 340,44 Eur, splatných od mája 2012 do decembra 2015, t.j. spolu vo výške 14.979,36 Eur. Žalovaný bol povinný preukázať, že túto sumu žalobkyňi na mesačných splátkach za uvedené obdobie uhradil. Hoci tvrdil, že žalobkyňi zaplatil na účet do 30.04.2012 celkom 37.060,-Eur, tieto platby, pokiaľ by aj boli zrealizované, nepreukazujú plnenie splátok pôžičky za posudzované obdobie. Tiež tvrdil, že v ďalšom období - po apríli 2012 - uhradil splátky pôžičky žalobkyňi buď priamo, alebo jej bratovi (splnomocnenému zástupcovi v konaní - pozn. odvolacieho súdu) na bankový účet alebo v hotovosti a takto mal vyplatiť 7.300,-Eur; na preukázanie svojich tvrdení predložil tri príjmové pokladničné doklady: prvý doklad zo dňa 06.06.2012 na sumu 300,-Eur je podpísaný žalobkyňou, ktorá prevzatie peňazí súdu potvrdila s vysvetlením, že účelom platby bolo zaplatenie nákladov na znalecký posudok v súvislosti s dražbou rodinného domu; keďže na pokladničnom doklade je uvedený účel splátky „„, okresný súd konštatoval, že žalovaný preukázal, že išlo o splátku pôžičky, ktorá mala byť použitá na zaplatenie splátky hypoúveru v mesiaci jún 2012; druhý doklad zo dňa 26.02.2013 na sumu 1.000,-Eur a tretí doklad zo dňa 25.02.2014 na sumu 2.000,-Eur podpísal aj potvrdil prevzatie peňazí brat žalobkyne N. B., avšak nesvedčia v prospech tvrdenia žalovaného, že by nimi plnil splátky pôžičky žalobkyňi; z obsahu týchto príjmových pokladničných dokladov, z účelu platieb a z tvrdenia N. B. nebolo možné uzavrieť, že ide o splátky pôžičky. I keď v zmysle §562 OZ vyplýva, že dlžník splní dlh aj vtedy, ak plní tomu, kto je oprávnený prijať podľa osobitného zákona plnenie, alebo tomu, kto predloží veriteľovo potvrdenie o tom, že je oprávnený prijať plnenie, v spore žiadne potvrdenie o tom, že N. B. by bol oprávnený za žalobkyňu ako veriteľku prijať plnenie splátok pôžičky preukázané nebolo. Brat žalobkyne N. B. nepoprel pravosť týchto príjmových pokladničných dokladov, ani podpisy na nich, avšak potvrdil, že mu finančné prostriedky boli vyplatené za iným účelom vzhľadom na vzťah medzi ním a žalovaným, nesúvisiacim so zmluvou o pôžičke.

1.11 Okresný súd považoval žalobu za dôvodnú, ale vzhľadom na úspešne vznesenú námietku premlčania žalovaným v časti sumy 2.723,52 Eur žalobu sčasti zamietol. Medzi stranami v konaní nebolo sporné, že splatnosť mesačných splátok bola dojednaná do 15.dňa v mesiaci; žalobkyňa uplatnila nárok na splátky pôžičky za obdobie máj 2012 až december 2015; žalobu na súd podala dňa 28.12.2015. Premlčacia doba v tomto prípade je v zmysle §101 OZ 3 ročná a začala podľa §103 OZ plynúť - vzhľadom

plnenie dojednané v splátkach - od zročnosti každej jednotlivej splátky. Preto sú premlčané mesačné splátky pôžičky za obdobie máj 2012 až december 2012, t.j. 8 mesačných splátok po 340,44 Eur, spolu vo výške 2.723,52 Eur, v ktorej časti okresný súd žalobu zamietol a priznal žalobkyni len nepremličanú časť v sume 12.255,84 Eur; jediná žalovaným preukázaná platba ako splátka na pôžičku za mesiac jún 2012 vo výške 300,-Eur patrí tiež medzi premlčané splátky.

1.12 Vzhľadom na priznaný nárok žalobkyni sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením mesačných splátok pôžičky za obdobie január 2013 až december 2015, keďže omeškanie stále trvá. Preto má žalobkyňa nárok aj na zaplatenie úrokov z omeškania z prisúdenej sumy odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej jednotlivej mesačnej splátky pôžičky až do zaplatenia v zmysle §517 ods.1 prvá veta a ods.2 OZ.

1.13 Závazkový vzťah medzi stranami vznikol 21.05.2003 uzatvorením zmluvy o pôžičke; výška úrokov z omeškania je daná §3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z. v znení do 31.01.2013 vzhľadom na vznik záväzkového vzťahu medzi stranami sporu. Výška úrokov z omeškania bola o 8% vyššia, než bola základná úroková sadzba T. W.; okresný súd žalobkyni priznal nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z jednotlivých mesačných splátok v nižšej miere, neprekračujúc jej návrh.

1.14 O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodoval podľa §255 ods.2 a §262 ods.1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj len „C.s.p.“) a vo väčšej miere úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64 % ($12.255,84 : 14.979,36 = 0,82$, t. j. 82 %, $2.723,52 : 14.979,36 = 0,18$, t. j. 18 %, $82 \% - 18 \% = 64 \%$).

1.15 Keďže žalobkyni bolo priznané v konaní oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v plnom rozsahu, podľa výsledku konania v súlade s §2 ods.2 zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov vznikla povinnosť zaplatiť súdny poplatok zo žaloby žalovanému. Súdny poplatok predstavuje 735,-Eur podľa položky I/1a Sadzobníka súdnych poplatkov, t.j. 6% z predmetu konania, pričom predmet konania predstavuje 12.255,84 Eur.

2. Proti rozsudku okresného súdu v celom rozsahu z odvolacích dôvodov, uvedených v §365 ods.1 písm. e), f), h) C.s.p. podal odvolanie žalovaný. Napadnutý rozsudok považuje za predčasný a nezákonný. Charakteristickým znakom zmluvy o pôžičke je, že má reálnu (nielen konsenzuálnu) povahu. Na vznik záväzkového vzťahu nestačí uzatvorenie zmluvy, ale vyžaduje sa aj reálne odovzdanie veci dlžníkovi.

2.1 Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že žalovanému poskytla pôžičku vo výške istiny 1.846.000,-Sk tak, ako to bolo uvedené v zmluve o pôžičke zo dňa 21.05.2003. Na námietku žalovaného žalobkyňa priznala, že vlastné finančné prostriedky v takejto výške nemala, že si vzala úver vo výške 1.200.000,-Sk a tieto mala údajne zaslať na účet žalovaného. Žalovaný od samého začiatku tvrdil, že jemu bola zo strany žalovanej požičaná len suma vo výške 1.100.000,-Sk. Rozdiel vo výške 100.000,-Sk mal byť prenechaný matke žalobkyne. Súd vykonal v tejto veci na návrh žalovaného dokazovanie, avšak banka na dôkaz súdu uviedla, že z účtu žalobkyne na účet žalovaného v rozhodnom období nebola poukázaná žiadna suma, čím nebol nijako odstránený rozpor v tvrdeniach žalobkyne a žalovaného, aká bola skutočne poskytnutá finančná suma, t.j. nebola nespochybniteľne a objektívne ustálená výška istiny pôžičky. Žalobkyňa nepredložila v konaní žiaden dôkaz o odovzdaní konkrétnej sumy žalovanému, resp. o bezhotovostnom prevode konkrétnej sumy z jej účtu na účet žalovaného, čo žalovaný považuje za zásadnú vadu konania a tiež za dôkaz o predčasnosti rozhodnutia vo veci.

2.2 Napriek nepreukázaniu výšky istiny a bez odstránenia rozporu v tvrdeniach sporových strán okresný súd bez akéhokoľvek dôkazu vychádzal z toho, že žalovanému bola zo strany žalobkyne poskytnutá pôžička vo výške 1.200.000,-Sk, keďže žalovaný nepreukázal niečo iné. Dôkazné bremeno bolo na strane žalobkyne, ktorá mala bezpochyby preukázať, akú sumu a kedy poskytla ako pôžičku žalovanému.

2.3 Žalovaný navrhol vykonať dokazovanie vo veci dopytom na banku, aká suma bola žalobkyni pôvodnou zmluvou o úvere z roku 2003 požičaná, ako bola splácaná, kedy bola vyplatená a v akej výške istiny a úrokov, pretože ak bola dohoda žalobkyne a žalovaného naviazaná na podmienky úverovej zmluvy (istina pôžičky navýšená o výšku v banke splatených úrokov), v prípade predčasného splatenia tohto úveru sa toto malo odraziť aj v dohodnutej výške zostatku pôžičky a teda táto skutočnosť mala rozhodujúci význam aj na rozhodnutie vo veci samej. Tento dôkaz však súd nevykonal, považoval ho za nepodstatný a zbytočný napriek tomu, že na vôľu účastníkov zmluvy o pôžičke, že o úroky pre banku bude výška istiny pôžičky navýšená, bral ohľad.

2.4 V zmluve o pôžičke zo dňa 21.05.2003 sa uvádza, že suma istiny pôžičky je vo výške 1.846.000,-Sk a že je dohodnutá ako bezúročná. V konaní bolo preukázané, že to nezodpovedalo skutočnosti a teda je otázna platnosť resp. neplatnosť zmluvy o pôžičke, čo taktiež má zásadný význam pre spravodlivé rozhodnutie vo veci.

2.5 Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil na nové konanie na prvostupňový súd.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa §34 C.s.p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §385 ods.1 C.s.p. len v rozsahu odvolacích námietok podľa §379 C.s.p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa §380 ods.1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu podľa §387 ods.1, 2 C.s.p., vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania, ako vecne správny vo výrokoch I. a III. potvrdil.

5. V zmysle §387 ods.1, 2 odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného vo veci nie je dôvodné. Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, pretože tento vykonal v prejednávanej veci dostatočné dokazovanie, skutkový stav zistil správne a z tohto vyvodil aj správny právny záver. Rozhodnutie súdu bolo podložené zabezpečenými listinnými dôkazmi.

7. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný žili ako spolužijúce osoby v rokoch 2002 až 2008; žalovaný podnikal, žalobkyňa mu mienila finančne vypomôcť, avšak nemala dostatok finančných prostriedkov. Keďže žalovaný už nemal možnosť vybaviť si pôžičku resp. úver, požiadala žalobkyňa o poskytnutie úveru v X. Y. vo výške 1.200.000,-Sk, ktorý jej aj bol poskytnutý na základe zmluvy o úvere zo dňa 29.04.2003 (viď č.l. 230 až 232 spisu); zo zmluvy o úvere vyplýva, že jej bol poskytnutý za účelom nadobudnutia rodinného domu; úver sa zaviazala splatiť do 15 rokov celkom vo výške 1.860.000,-Sk v splátkach po 10.256,-Sk (430,-Eur). Žalobkyňa podpísala s X. Y., Y. aj zmluvu o záložnom práve, uzatvorenú v zmysle §151a a nasl. OZ k úverovej zmluve (č.l. 236 až 237 spisu), ktorého vklad bol povolený katastrálnym úradom (J zo dňa 12.05.2003). Dňa 21.05.2003 žalobkyňa so žalovaným uzatvorili zmluvu o pôžičke peňazí, na základe ktorej veriteľ (žalobkyňa) prenechal dlžníkovi (žalovanému) bezúročne sumu 1.846.000,- Sk na dobu 15 rokov, dlžník dňom podpísania tejto zmluvy potvrdil prevzatie pôžičky v sume 1.846.000,- Sk a súčasne sa zaviazal predmetnú sumu osobne vrátiť veriteľovi do 20.05.2018 v mesačných splátkach po 10.256,- Sk, vždy do 15-teho dňa v mesiaci na účet veriteľa, vedený v X. Y. s tým, že účastníci si zmluvu prečítali, jej obsahu porozumeli a na znak súhlasu ju vlastnoručne podpísali. Podpis dlžníka - žalovaného bol osvedčený notárkou dňa 08.07.2003. Splátky pôžičky na účet banky boli zasielané až do 13.04.2012 vrátane, od mája 2012 žalovaný nezaplatil žiadnu splátku. V tomto čase už žalobkyňa a žalovaný spolu nežili; žalovaný v súčasnosti žije v R. (vo J. a X.). Žalovaný tvrdil, že žalobkyňa poskytol okrem uvedených splátok ešte tri splátky, 06.06.2012 vo výške 300,-Eur, ktorú splátku mala prevziať žalobkyňa, čo nepoprela a ďalšie dve splátky 26.02.2013 vo výške 1.000,-Eur a 25.02.2014 vo výške 2.000,-Eur do rúk brata žalobkyne, ktorý však uviedol iný účel týchto platieb, odlišný od účelu splátok pôžičky medzi stranami sporu.

7.1 Okresný súd po doručení žaloby dňa 28.12.2015, vychádzajúc z listinných dokladov, žalobe vyhovel v plnom rozsahu a vydal platobný rozkaz, ktorý však pre nemožnosť doručenia do vlastných rúk žalovanému musel byť zrušený, vo veci bolo nariadené pojednávanie a okresný súd rozhodol, vyhovejúc žalobe v plnom rozsahu vzhľadom na to, že žalovaný sa bez ospravedlnenia nedostavil na pojednávanie. Rozsudok zo dňa 07.02.2017 na odvolanie žalovaného krajský súd zrušil výlučne z procesných dôvodov. Po vrátení spisu okresný súd doplnil dokazovanie výsluchom žalobkyne, ako aj listinnými dokladmi. Žalovaný sa vyjadril v čestnom vyhlásení (vzhľadom na jeho pôsobenie v zahraničí -X.). Priznal, že so žalobkyňou ako svojou priateľkou niekoľko rokov žil v spoločnej domácnosti a na základe vzájomnej dohody si od nej v máji 2003 požičal finančné prostriedky. Podpísali zmluvu o pôžičke, ktorou chcel zabezpečiť žalobkyňu jej právo na vrátenie požičanej sumy, ak by sa stalo, že zo zdravotných dôvodov alebo jeho smrťou by nestihol splatiť svoj dlh a žalobkyňa by sa tak dostala do finančných problémov, preto súhlasil s uvedením požičanej sumy 1.846.000,- Sk, ktorá mala pokryť celý prípadný dlh žalobkyne voči banke z jej úveru vrátane úrokov banky, platných v čase podpisu hypotekárneho úveru žalobkyne. Táto suma bola vypočítaná ako celková suma, ktorú si žalobkyňa požičala od banky (1.200.000,- Sk) spolu so všetkými úrokmi v prípade, že sa úroková sadzba banky nezmení a po celý čas splácania zostane rovnaká, ako v čase poskytnutia pôžičky. Za dobu 15 rokov mala žalobkyňa splatiť hypotekárnej

banke sumu vo výške 1.846.000,- Sk (istina 1.200.000,- Sk + úroky), preto sa do zmluvy o pôžičke uviedlo, že si požičiava sumu 1.846.000,- Sk bezúročne, avšak v skutočnosti si takúto sumu od žalobkyne nikdy nepožičal. Skutočná, žalovanému od žalobkyne požičaná suma bola 1.100.000,- Sk (36.513,31 Eur). Keďže žalobkyňa vlastné finančné prostriedky v takejto výške nemala, vybavila si hypotekárny úver na sumu 1.200.000,- Sk, ktorý sa zaviazala splatiť banke do 15 rokov. Z tejto sumy spolu odovzdali v hotovosti do rúk matky žalobkyne J. B., ktorá sa nachádzala vo finančnej tiesni, sumu 100.000,- Sk (3.319,39 Eur) a zostatok 1.100.000,- Sk (36.513,31 Eur) bolo požičaných jemu. Matka žalobkyne tieto peniaze použila ihneď pre vyplatenie a vyzdvihnutie rodinných šperkov a zlata zo záložne v E., kde ju spolu so žalobkyňou viezol a zvyšok použila na investície do svojho rodinného domu a osobnú potrebu. Týmto spôsobom sa vyriešila situácia, keď jemu banka úver nechcela poskytnúť, a preto si úver zobrala žalobkyňa a on sa ho zaviazal prakticky splácať tak, že každý mesiac žalobkyňi uhradí finančné prostriedky vo výške splátky úveru. Dohodnuté mesačné splátky mali pokrývať mesačné splátky hypotekárneho úveru, ktoré mala žalobkyňa uhrádzať banke a ich zmluva o pôžičke mala iba vykrývať situáciu, keby sa žalovanému niečo prihodilo. Aj z tohto dôvodu pri zasielaní splátok na účet žalobkyne do poznámky ku platbe uvádzal „L.“ a číslo splátky v danom roku, tak ako je to zrejme z bankových výpisov, predložených k žalobe žalobkyňou. Poukázal na to, že žalobkyňa pôvodný hypotekárny úver refinancovala iným výhodnejším úverom, a teda suma, ktorá z jej strany má byť vrátená banke, je podstatne nižšia ako bola celková suma určená pôvodne, pretože na úrokoch má byť za celý čas splácania uhradená podstatne nižšia suma, ktorej presnú výšku však nepozná, pretože novšiu úverovú zmluvu k dispozícii nemá. Považoval jemu skutočne požičanú sumu od žalobkyne už za zaplatenú, a preto sa s ňou snažil dohodnúť na predčasnom ukončení zmluvy o pôžičke, na ktorú však ona ani jej brat pristúpiť nechceli a trvali na pôvodnej dohode, ktorá však stratila zmysel prefinancovaním hypotekárneho úveru a vyplatením platieb zo strany žalovaného.

7.2 Vo veci bola vypočítaná aj žalobkyňa (v konaní ju zastupoval jej brat), ktorá vypovedala len na pojednávaní dňa 12.02.2019 (č.l. 188), ktorá potvrdila vyjadrenie žalovaného, že žili v spoločnej domácnosti približne 6 rokov, a keďže žalovaný rozbiehal svoje rôzne podnikateľské aktivity, vykonával rekonštrukciu pozemných priestorov pred svojim rodinným domom za účelom prevádzkovania reštaurácie a prenájmu, ale chýbala mu značná suma na dokončenie rekonštrukcie, ona sa mu snažila pomôcť a keď žalovaný prišiel s nápadom, aby ona zobrala hypotekárny úver na rodinný dom jej rodičov, ktorý akože odkúpi od nich, ale peniaze z hypotekárneho úveru poskytne jemu, ona požiadala o hypotekárny úver X. Y. ktorá jej vyplatila 1.200.000,- Sk na účet a tieto peniaze ona hneď vyplatila žalovanému na účet, na základe čoho bola následne uzatvorená medzi nimi zmluva o pôžičke, ktorú vypracoval žalovaný, keďže si bol vedomý toho, že ona a jej rodičia z hypotekárneho úveru nemajú žiadne peniaze. K tejto zmluve o pôžičke bola uzatvorená aj „zmluva o ručení,“ pričom ručiteľom bola spoločnosť D., ktorá patrila žalovanému. Žalovaný vlastnil nehnuteľnosti, ktoré predal, avšak finančné prostriedky z predaja neposkytol na vrátenie celej hypotéky. Žalobkyňa poprela, že by nepreviedla sumu 1.200.000,- Sk žalovanému celú, a že by z nej sumu 100.000,- Sk poskytli jej matke, pretože hoci žalovaný prisľúbil, že nejakú finančnú odmenu jej rodičom poskytne, nestalo sa tak a túto skutočnosť už nemôže dosvedčiť ani jej matka, pretože medzičasom zomrela.

7.3 Žalobkyňa uviedla aj to, že úver od apríla 2012 už žalovaný nesplácal, resp. nezaslal jej na pôžičku žiadne finančné prostriedky, preto banka realizovala výkon práva a dom mal byť predaný v dražbe. Uskutočnilo sa prvé kolo dražby, avšak neúspešne a brat žalobkyne zabezpečil, že nehnuteľnosť kúpil jeho kamarát; medzitým žalobkyňa vybavila úver vo výške 36.000,-Eur na refinancovanie hypotekárneho úveru z X. Y.; tento úver zobral kamarát jej brata (pán X.) a z tohto bol vyplatený pôvodný hypotekárny úver. Z úveru bola suma 10.000,-Eur vyplatená dražobníkovi na náklady dražby; všetky náležitosti vybavoval jej brat, pretože ona sa už starala o chorú matku. V rámci tohto hypotekárneho úveru bol potrebný znalecký posudok, všetky náklady mali znášať žiadatelia, teda suma 300,-Eur, ktorú potom v júni 2012 zaslal žalovaný, nebola splátkou pôžičky, ale na zaplatenie znaleckého posudku pre účely hypotekárneho úveru na refinancovanie pôvodného úveru.

7.4 Zo spisu je tiež zistiteľné, že na žiadosť žalovaného okresný súd požiadala X. Y., aby zaslala potvrdenie o vyplatení sumy 1.200.000,- Sk z účtu žalobkyne na účet žalovaného; na výzvu súdu banka oznámila, že takýto prevod uskutočnený nebol (č.l. 192). Žalobkyňa opätovne potvrdila (č.l. 196), že sumu 1.200.000,- Sk prevádzala na účet žalovaného hneď ako finančné prostriedky boli uvoľnené z hypotéky bankou, ktorú vybavovala v marci alebo apríli 2003 a prevod bol uskutočnený v pobočke X. Y. v E. s tým, že akonáhle nabehli finančné prostriedky na účet žalobkyne, v ten deň boli prevedené na účet žalovaného.

7.5 Z výpovede splnomocneného zástupcu žalobkyne vyplýva, že celú zmluvu o pôžičke (jej vymáhanie) rozdelil na tri etapy, a to podľa splatnosti jednotlivých splátok. Zo spisu vyplýva, že v aktuálne

prejednávanej spore pred Okresným súdom Zvolen (sp.zn. 14C/449/2015 - 11Co/179/2019 pred Krajským súdom v Banskej Bystrici) prebieha konanie o zaplatenie splátok za obdobie od 15.01.2013 do 15.12.2015; ďalší spor ohľadom splátok od 15.01.2016 do 15.09.2017 prejednával taktiež Okresný súd Zvolen pod sp.zn. 6C/45/2017, v ktorom spore rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 6C/45/2017-87 zo dňa 22.10.2018, právoplatným 13.12.2018, ktorým okresný súd vyhovel žalobe a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 7.149,24 Eur s úrokmi z omeškania z jednotlivých splátok, počítaných od 16.01.2016 mesačne až do 16.09.2017 vrátane, priznal žalobkyni aj náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100% a žalovanému uložil aj povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Zvolen súdny poplatok vzhľadom na oslobodenie žalobkyne od poplatkovej povinnosti vo výške 428,50 Eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

7.6 Splnomocnený zástupca žalobkyne uviedol, že má pripravený aj tretí spor ohľadom splátok (od 15.10.2017 do 20.05.2018, ktoré ešte neboli v čase podania žaloby vo veci sp.zn. 14C/449/2015 splatné - poznámka odvolacieho súdu).

7.7 Zo spisu ďalej vyplýva, že dňa 28.12.2018 žalobkyňa podala aj žalobu na Okresný súd Banská Bystrica na žalovaného D.,. (konateľom a jediným spoločníkom je žalovaný), kde bol vydaný platobný rozkaz, ktorý si táto obchodná spoločnosť neprevzala, preto bolo nariadené súdne pojednávanie, ktorého sa žalovaný nezúčastnil; okresný súd vydal rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť; v následnej exekúcii na základe exekučného titulu - rozsudku sp.zn. 13C/482/2015 - exekútor zistil, že sídlo spoločnosti D. je fiktívne a od roku 2012 spoločnosť nepodala žiadne daňové priznanie, nemala žiaden majetok, ani žiadne účty (konanie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 13C/482/2015-80 zo dňa 03.05.2016, o zaplatenie sumy 14.979,36 Eur s prísl. - žalovaný D., H. je právnym predchodcom spoločnosti U. so sídlom Y. Y., X. XXX/XX, M.: XX XXX XXX). H. D.. na základe I. (č.l. 207) zo dňa 08.07.2003 v zmysle §533 Občianskeho zákonníka, zastúpená konateľom - žalovaným pristúpila ako dlžník popri pôvodnom dlžníkovi E. J. na základe zmluvy o pôžičke, uzatvorenej dňa 21.05.2003 medzi žalobkyňou a žalovaným s tým, že uzatvorením tejto dohody o pristúpení k záväzku vzniká pôvodnému dlžníkovi a pristupujúcemu dlžníkovi povinnosť splniť uvedený dlh solidárne, a teda spoločne a nerozdielne a veriteľ je oprávnený požadovať plnenie dlhu od ktoréhokoľvek z nich; v prípade splnenia dlhu novým dlžníkom zanikne povinnosť pôvodného dlžníka a naopak.

8. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného, ako aj predchádzajúce konanie, spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel ku správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi prvoinštančného súdu, na základe ktorých správne žalobe v rozsahu nepremĺčanej časti vyhovel. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§380 ods. 2 C.s.p.).

9. V zmysle platnej právnej úpravy zmluvou o pôžičke (§657 OZ) prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Podstatnými náležitosťami tejto zmluvy je dohoda o prenechaní veci (o reálnom odovzdaní), o druhovom určení veci, o povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu a o určení času vrátenia.

10. Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že skutočnosti, ktoré žalovaný uviedol v podanom odvolaní, nemajú vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku a nespochybňujú správnosť skutkových záverov súdu prvej inštancie, ním vykonaného dokazovania ani právneho záveru, ku ktorému súd prvej inštancie dospel.

11. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že zmluva o pôžičke v prejednávanej veci, tak ako to vyplýva z výpovedí a vyjadrení strán sporu, t.j. účastníkov zmluvy o pôžičke, je v podstate len potvrdením o odovzdaní peňazí žalobkyňou žalovanému vo výške 1.200.000,- Sk, ktorú skutočnosť síce žalovaný v odvolaní popiera, ale sám ju potvrdil vo svojom písomnom vyjadrení, keď uviedol: „...Z tejto sumy sme odovzdali v hotovosti...“ (č.l. 148), z čoho jednoznačne vyplýva, že pravdivé je tvrdenie žalobkyne, že po poskytnutí finančných prostriedkov bankou na jej účet tieto previedla obratom žalovanému. Žalovaný v písomnom vyjadrení potvrdil, že disponoval so sumou 1.100.000,- Sk a nepreukázal, že sumu 100.000,- Sk vyplatil matke žalobkyne; žalobkyňa a jej brat

popreli tvrdenia žalovaného o odovzdaní sumy 100.000,- Sk ich matke (žalovaný s vyjadril, že žalobkyňu spolu s jej matkou viezli do záložne v E., kde mala vyplatiť sumu 100.000,- Sk za šperky).

12. Okresný súd síce nerozčlenil a neseparoval, koľko zo sumy 1.846.000,- Sk predstavuje istina a koľko úroky, čo nie je na vadu jeho rozhodnutia, pretože z vyjadrení strán sporu i z listinných dôkazov je nepochybne zistiteľné, že išlo o istinu hypotekárneho úveru vo výške 1.200.000,- Sk (č.l. 230 a nasl. spisu) a zmluvné úroky, prináležiace k tejto istine, vypočítané bankou spolu na sumu 1.846.000,- Sk, čo sám žalovaný zakomponoval do písomného textu zmluvy o pôžičke. Žalovaný teda nepoprel, že dostal 1.200.000,- Sk, táto skutočnosť korešponduje aj so zmluvou o pôžičke, ktorá kopíruje obsah úverovej zmluvy, poskytnutej X. žalobkyni vo výške 1.200.000,- Sk s úrokmi.

13. Vo svetle vyššie uvedeného sú nedôvodné odvolacie námietky, že výška reuveru na zaplatenie pôvodného hypotekárneho úveru je relevantná. Zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je založený zmluvou o pôžičke, ktorej uzatvorenie ako reálneho kontraktu potvrdzuje jej písomná podoba zo dňa 21.05.2003; z nej vyplýva povinnosť žalovanému vrátiť žalobkyni sumu vo výške 1.846.000,- Sk, čo doposiaľ neurobil. Odvolací súd mal za to, že okresný súd správne uzavrel, že na základe zmluvy o pôžičke žalobkyňa žalovanému poskytla finančné prostriedky v sume 1.200.000,- Sk, žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by z tejto pôžičky sumu 100.000,- Sk poskytol matke žalobkyne. Záver súdu prvej inštancie, že pôžička medzi stranami sporu kopíruje úverovú zmluvu medzi bankou a žalobkyňou vo výške, úrokoch, splátkach a splatnosti, je správny.

14. Odvolacia námietka, že rozhodnutie súdu je predčasné, pretože nebol dostatočne zistený skutkový stav, je tiež nedôvodná; odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie nepochybil ani v tomto smere; z obsahu spisu je zistiteľné, že vykonal na návrh strán všetky potrebné dôkazy, následne v odôvodnení svojho rozsudku jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia i právne argumenty strán, vyhodnotil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy, ako aj ako vec právne posúdil.

15. Odkaz odvolateľa na jednotlivé ustanovenia odvolacích dôvodov (§365 ods. 1 písm. e), f), h) C.s.p.) nekorešpondujú s dôvodmi, uvedenými v texte odvolania: krajský súd nezistil, že by okresný súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§365 ods. 1 písm. e) C.s.p.), že by súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§365 ods. 1 písm. f) C.s.p.), alebo že by rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (§365 ods. 1 písm. h) C.s.p.).

16. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd mal za to, že okresný súd rozhodol správne, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku, ako aj v súvisiacich výrokoch III., IV. potvrdil. Žalovaný napadol odvolaním formálne celý rozsudok; odvolanie do druhého výroku nekonkretizoval; keďže nie je vecne legitimovaný na podanie odvolania do časti výroku rozsudku, ktorý bol vydaný v jeho prospech a odvolací súd z obsahu odvolania nedovodil žiadne okolnosti, týkajúce sa tohto výroku, viac sa ním nezaoberal (nerozhodoval o ňom odmietnutím pre nedostatok vecnej legitimácie).

17. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, preto by jej prináležal nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa §396 ods. 1 v spojení s §262 ods. 1 a §255 ods. 1 C.s.p.. Žalobkyňa si však tento nárok neuplatnila, ani jej zo spisu žiadne trovy v odvolacom konaní nevyplývajú, keďže sa k odvolaniu nevyjadrila. Preto za použitia článku 4 ods. 2 a článku 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku jej krajský súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

18. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie

v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b)

(§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh)(§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).